

Formanden:

Jeg har tidligere nævnt, at det næppe – hverken for ministre eller for folketingsmedlemmer – er nødvendigt at påkalde de højere magter: »i himlens navn«, og hvad vi ellers måtte støtte os til.

Så må jeg – uden sammenhæng med dette i øvrigt – give fru Margrete Auken en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Man kunne ellers godt have brug for at påkalde de himmelske magter i den situation, vi står i. Jeg skulle hilse fra dem og sige, at vi er nødt til at gøre det her selv. Det er så den lille prædiken, jeg kan indlede med: Vi er nødt til at gøre det selv. Men vi har fået en advarsel, som er alvorlig. Og ministeren kan have ret i, at det er en stor opgave, vi beder ministeren løse, men jeg synes faktisk, at der er lavet en del arbejde i forvejen.

Hvad angår SF's dagsordensforslag, så forlanger vi ikke – og det ved ministeren vist også godt – at vi skal helt ned i detaljerne med alle ting. Vi forlanger, at vi får opjusteret de planer, der ligger. Da jeg sagde »gøre det hele«, var det i forbindelse med trafikhandlingsplanen. Jeg hørte i øvrigt godt, hvad ministeren sagde, men nu havde jeg haft den store fornøjelse at få ministerens tale lige inden og havde nået at læse den igennem, så jeg kunne justere noget i min tale i forhold til ministerens tale. Blot til opklaring af, at jeg selvfølgelig var meget opmærksom på, hvad ministeren sagde.

Og så til sidst det dér med holdninger. Jeg frygter for, at vi ikke har andet at svare vores unger engang, end at vi havde sådan nogle gode holdningsdebatter. Jeg ved, at ministeren lige så vel som jeg synes, det ville være et fortvivlende svar at give dem. Og vi står denne gang med et alarmsystem foran os, vi ikke har stået med magen til før. Det ved jeg også godt at ministeren ved. Jeg kunne ikke drømme om, at ministeren skulle have fået en tale igennem i den regering, som hun synes det er vigtigt at sidde i, der ville være tilfredsstillende heller for de radikale vælgere, som sandsynligvis ikke bakker hende tilstrækkeligt op, hvad jeg ville ønske at de ville gøre. Men vi er nødt til her at gå ind i den samtale med hinanden, som er forudsætningen for den folkelige debat også, at vi

tager dette problem så skingrende alvorligt, at man kan høre, at vi er villige til at opgive nogle af vores egne positioner og nogle af vores egne privilegier. I ingen af de handlingsplaner, der foreligger, er indbygget én eneste opgivelse for alvor af et privilegium.

Lad mig så sige, hvad jeg synes er den vigtigste forudsætning for, at vi i en holdningsdebat får den gode, folkelige debat. Det stod i min tale, men jeg beklager, at jeg ikke fik det med, da den blev længere, end jeg havde regnet med. Men forudsætningen for den gode, folkelige debat – sagt til miljøministeren, sagt til Socialdemokratiet – er da, at man kan høre, at vi selv tror på de ting, der bliver sat foran os, og at vi så indrømmer vores afmagt, ikke hvad angår tilfredsheden med dem, men hvad angår at gøre noget mere ved dem.

Og vi kan gøre meget mere i Danmark.

Formanden:

Nu vender vi os til ordførerne. Jeg håber, at alle medlemmer, der bestiger talerstolen, har et tilstrækkeligt perifert syn, så de kan se, når jeg rejser mig.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg tror, jeg kommer til at bede om overbærenhed, når jeg om IPCC's rapport siger, at den forekommer mig uhyre usikker og svævende. Det er muligvis ikke en fejl, men en dyd ved den. Men det betyder, at jeg finder det svært at drage egentlige konklusioner af den.

Lad mig derfor i stedet give luft for min overordnede tvivl. Det er muligt, at mennesket gennem sine økonomiske aktiviteter fremkalder en såkaldt drivhuseffekt, altså en opvarmning af atmosfæren, som vil flytte klimazoner og føre til oversvømmelse af lavtliggende arealer, men vi har set tilsvarende eller meget større klimaændringer, længe før mennesket begyndte at afbrænde fossilt materiale. For naturen er en vældig og uberegnelig maskine, og vi ved ikke, i hvilket omfang mennesket er i stand til at påvirke dens, lad os sige aktivitet.

Lad os imidlertid sætte, at mennesket er i stand dertil. Forholder det sig nemlig således, mener nogle, at der er risiko for det stik modsatte af drivhuseffekten, nemlig at partikler i vor atmosfære efterhånden vil bremse solstrålernes vej ned til jordoverfladen og kaste os ud i en ny istid. Kommer denne, eller sker der tvært-